9/56

17 ΜΑΡ 1903
ΚΟΙΝΟΒΙΟΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΓ΄. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 9 ΜΑΪΟΥ 1903 ΑΡΙΘ. 19

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ . . . 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
† Ὁ Μητρ. Διδυμοτείχου ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἡ συνδρομὴ προκαταβάλλεται ἀποστελλομένη πρὸς τὸν ταμίαν.

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εὐαγγελικὰ Διδάγματα — Χριστιανικαὶ ἀρχαιότητες — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ Μ. Παρασκευὴν ὑπὸ Γερμανοῦ Βασιλάκη — Δικαστικαὶ ἀγγελίαι — Παραρτήματα: «Ὁ χαρακτὴρ τοῦ προτεσταντισμοῦ» καὶ «Εὐαγγελικὰ διδάγματα».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Συμβουλαὶ πρὸς τὸν λαόν μας.

Ὅσῳ χαίροντες ἀγγέλλομεν ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς «Ἐκκλ. Ἀληθείας» ἐσχάτως τε καὶ προηγουμένως γενομένη θερμὴ σύστασις πρὸς πάντας τοὺς σεβασμ. μητροπολίτας τοῦ κλίματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου περὶ διαδόσεως τῶν «Εὐαγγελικῶν Διδαγμάτων» τῶν ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ τυπογραφείου εἰς 10,000 ἀντιτύπων ἐκδιδομένων, προθύμου ἔτυχε ὑποδοχῆς παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν ἁγίων ἀρχιερέων, τοσούτῳ λυπούμεθα ὅτι ἔνιοι τούτων καθυστεροῦσιν ἔτι εἰς τὴν σύστασιν καὶ προθυμίαν ταύτην παρὰ τοῖς ποιμνίοις αὐτῶν. Οὐχ ἧττον χρηστὰς ἔχομεν τὰς ἐλπίδας ὅτι καὶ οὗτοι θέλουσιν προθυμηθῇ εἰς διάδοσιν τοῦ ἀνωτέρου μέτρου, ὅπερ τοσοῦτον πρόσφορον καὶ συντελεστικὸν ἀπεδείχθη εἰς ἱκανὴν ἀκτῖνα ἐπικροτηθὲν καὶ ἀσπαστὸν γενόμενον.

Εἰς τὰ «Εὐαγγελικὰ Διδάγματα» προσετέθη μάλιστα ἐσχάτως, πρωτοβουλίᾳ καὶ τοῦτο καὶ ἰδίᾳ δαπάνῃ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐκδιδόμενον, καὶ ἕτερον παραρτημάτιον εἰς ἐλάχιστον σχῆμα ἐκ τεσσάρων σελίδων φέρον τὸν τίτλον «συμβουλαὶ εἰς τὸν λαόν μας», διδόμενον δὲ δωρεάν.

Τὸ νέον δὲ τοῦτο σκοπὸν ἔχει τὴν μετάδοσιν, καθ' ἃ ὁ τίτλος αὐτοῦ, νουθεσιῶν, γνωμῶν, συμβουλῶν, ὁδηγιῶν πρακτικῶν καὶ ἀνυσίμων διὰ τὸν κοινωνικὸν βίον τοῦ λαοῦ ἡμῶν. Ἡ γλῶσσα τοῦ παραρτηματίου εἶνε αὐτὸ τοῦτο λαϊκή, καθ' ἃ ἀπῄτησεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ἕκαστον δὲ φύλλον θὰ περιέχῃ πάντοτε αὐτοτελῆ τὴν πραγματείαν, ἥτις θὰ λαμβάνηται ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ ἠθικοῦ βίου ἡμῶν.

Τὰ ἐκ τῆς διαδόσεως τοῦ νέου τούτου φυλλαδίου μέλλοντα νὰ προκύψωσι πρακτικὰ ὠφελήματα καὶ πολύτιμοι πρὸς τὸν λαὸν νουθεσίαι λίαν προσφυῶς προδιέγραψεν ἐν ἰδιαιτέρῳ ἀρθριδίῳ χθὲς ὁ συνάδελφος «Ταχυδρόμος» ἀγγέλλων τὴν εὐοίωνον ἐμφάνισιν αὐτοῦ.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν καὶ αὖθις πάντας τοὺς σεβασμ. ἁγίους ἀρχιερεῖς ὅπως ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ποιμνίων αὐτῶν μεριμνήσωσι δεόντως περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν φυλλαδίων τούτων ἀφοῦ μάλιστα τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ εἶνε ἐλάχιστον.

9/56

ΗΑΥΚΟΒΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ

Ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν ταύτην ὑφισταμένη ἀπὸ τῆς 23 δεκεμβρίου 1884 Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία, ἀναγορεύσασά τινας τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει σεβασμιωτάτων μητροπολιτῶν ἐπίτιμα ἢ ἀντεπιστέλλοντα μέλη αὐτῆς, παρέσχεν ἀφορμὴν ν' ἀναγραφῇ τελευταῖον τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐν ταῖς παρ' ἡμῖν ἐφημερίσιν, ἐξ ὧν ἐμάνθανον οἱ τῶν φύλλων τούτων ἀναγνῶσται τὴν ὕπαρξιν τοῦ σωματείου. Μνεία ψιλὴ καὶ μόνη, χωρὶς μακροτέρου λόγου περὶ τῆς Ἑταιρίας ταύτης, πρὸς μὲν τὸ σωματεῖον ἴσως ἔσται ἀδικία, πρὸς δὲ τὴν τῆς ἐπιστήμης προαγωγὴν καὶ καλλιέργειαν, εἴτ' οὖν πρὸς τὸν τοῦ σωματείου σκοπὸν, οἱονεί τις εἰρωνεία καὶ καθήκοντος ἱεροῦ παράλειψις.

Ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τῆς ἱδρύσεως τοῦ πλουτιζομένου παρ' ἡμέραν Μουσείου τῶν χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων, διὰ τῶν ἐπανειλημμένων ὁδηγιῶν καὶ τῶν ὑπουργικῶν τε καὶ συνοδικῶν ἐγκυκλίων, ἐπετέλεσε τὸ μεγαλείτερον τῶν κατορθωμάτων, ἤτοι νὰ ἐμπνεύσῃ τοῖς παρ' ἡμῖν ἀνεπτυγμένοις καὶ λογίοις ἔρωτα πρὸς τὰ προϊόντα τῆς ἱερᾶς τέχνης, ὅσα κοσμοῦσι τοὺς ἱεροὺς ναοὺς, ὅσα χρήσιμά εἰσι τῇ ἱερᾷ λατρείᾳ καὶ τὰ συναφῆ τούτοις. Πλοῦτος πολὺς, ᾧδε κἀκεῖσε κείμενος, ἢ παρερρίπτετο ἢ φροντίδος οὐδεμιᾶς ἐτύγχανεν, ἄχρις οὗ, διὰ τὴν ἐπήρειαν τὴν ἀπὸ τῶν καιρῶν καὶ τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους, εἰς ἀφάντωσιν περιήρχοντο καὶ κατεδικάζοντο εἰς διαφθορὰν ἢ βεβήλωσιν, εἰς οἱονδήποτε ἔργον καὶ σκοπὸν οὐχ ἱερὸν χρησιμοποιούμενα τὰ μνημεῖα τῆς ἱερᾶς χριστιανικῆς τέχνης. ἅτινα συντελοῦσιν οὐχὶ μόνον ἵνα μάθωμεν πῶς οἱ ἀρχαῖοι χριστιανοὶ ἀντελαμβάνοντο τῶν ἠθικῶν καὶ τῶν δογματικῶν διδασκαλιῶν τῆς πίστεως, ἀλλ' ἵνα καὶ προαγάγωμεν τὴν θεολογικὴν ἐπιστήμην διαφωτίζοντες αὐτῆς ἱκανὰ μέρη διὰ τῶν μνημείων τῆς τέχνης.

Ἐγκύκλιοι ὑπουργικαὶ καὶ ἐγκύκλιοι τῆς ἱερᾶς συνόδου, προεδρεύοντος τοῦ ἀπὸ Κεφαλληνίας Ἀθηνῶν μητροπολίτου, τοῦ ἀειμνήστου Γερμανοῦ Καλλιγᾶ, συνέστησαν πᾶσι τὸν τῆς Ἑταιρίας σκοπὸν, ἤτοι τὴν περισυλλογὴν καὶ διάσωσιν τῶν μνημείων τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιότητος καὶ τῶν ἱερῶν κειμηλίων· καὶ τοῦ σκοποῦ τούτου ἐπέτυχεν ἡ Ἑταιρία διὰ τῆς συστάσεως τοῦ Χριστιανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου, καὶ διὰ τῶν ἐκδρομῶν τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ διευθυντοῦ τοῦ Μουσείου τούτου κ. Γεωργίου Λαμπάκη, ζῆλον ἔξοχον καὶ θερμὸν τρέφοντος ὑπὲρ τῶν προϊόντων τῆς τε ἀρχαίας χριστιανικῆς τέχνης καὶ τῆς ἐκείνην μιμουμένης συγχρόνου σχεδὸν καὶ νεωτέρας. Οὕτως, εὐπρόσωπος ἡ Ἑταιρία παρισταμένη πρὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀρθοδόξου δημοσίου, δικαιοῦται νὰ ζητῇ τὴν ὑποστήριξιν καὶ σύμπραξιν τῶν ὁμογενῶν, κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν, οὓς ἀναδεικνύουσα ἀντεπιστέλλοντα καὶ ἐπίτιμα μέλη δικαιοῦται νὰ ἴδῃ συνεργαζομένους ὑπὲρ ἁγίου σκοποῦ.

Εὐτυχῶς, ὁ σκοπὸς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἐστι γενικώτερος παντὸς ἑτέρου ὑπὸ σωματείων καὶ συλλόγων ἐπιδιωκομένου καὶ καθολικὸς, ἀποβλέπων εἰς τὴν πρόοδον ἐν γένει τῆς ἐπιστήμης. Συλλέγειν ἀρχαιότητας χριστιανικὰς, προϊόντα τῆς τέχνης τῆς ἱερᾶς καὶ πρὸς ἱερὰν προωρισμένα χρῆσιν, καὶ μελετᾶν ἐπ' αὐτῶν καὶ δι' αὐτῶν ἐν τῇ τέχνῃ τελειοποιεῖσθαι, τοῦτο συνιστᾷ μὲν εἰς ἡμᾶς τὴν Ἑταιρίαν, καλεῖ δὲ καὶ ἡμᾶς πρὸς μίμησιν. Ἀπὸ εἴκοσι μηνῶν ὑφίσταται παρ' ἡμῖν, ἐν αὐτῷ τῷ Πατριαρχείῳ, Μουσεῖον χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων, ὅπερ ἡ πρὸς τὰ προϊόντα τῆς ἱερᾶς τέχνης, τῆς πατρίου τέχνης, ἀγαστὴ στοργὴ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κ. Ἰωακεὶμ τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης ἵδρυσεν. Ὀλίγα μέχρι σήμερον ἀντικείμενα προσηνέχθησαν, ἐνῷ τὸ Μουσεῖον τοῦτο ἠδύνατο καὶ ἔδει νὰ κατασταθῇ τὸ πλουσιώτερον τῶν τοιούτων μουσείων καὶ διὰ τὸν τόπον, ἐν ᾧ συνεστήθη, καὶ διὰ τὴν ἱερὰν προστασίαν τοῦ συστήσαντος. Ἡ πρὸς τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα καὶ τὸν ζῆλον τῶν ὁμογενῶν ἐκκλησις τῆς Ἑταιρίας δύναται καὶ νὰ προτρέψῃ καὶ νὰ καθοδηγήσῃ ἡμᾶς πρὸς τὸ καθῆκον καὶ πῶς τοῦτο δεῖ γενέσθαι.

Ὅταν ἀναλογισθῶμεν ὅτι οἱ εὐσεβεῖς ῥῶσσοι, οἱ κατὰ τὴν Ι' ἑκατονταετηρίδα τὸν χριστιανισμὸν ἀσπασθέντες, καθὼς αὐτὴ ἡ Ἑταιρία παρατηρεῖ ἐν τῇ γενεθλιακῇ αὐτῆς ἐγκυκλίῳ (8 ἰανουαρίου 1885), κέκτηνται σήμερον πλουσιώτατον ἀρχαιοτήτων χριστιανικῶν μουσεῖον, ὅτι πολλαὶ τῶν μεγάλων πόλεων τῆς δυσμικῆς Εὐρώπης σεμνύνονται ἐπὶ τῇ κτήσει τοιούτων, δέον νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι σχεδὸν οὐδὲν ἐπράξαμεν μέχρι σήμερον ἄξιον ἐπαίνου, διότι συστηματι-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. МЕЧНИКОВА

κή τις οὐδεμία περὶ χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων ἐλήφθη φροντὶς, εἰς δὲ τὴν ληφθεῖσαν ἤδη μέριμναν, ἀπὸ εἴκοσι μηνῶν οὐδεὶς ἀνταπεκρίθη γενναίως, οὐδεὶς συνεβάλετό τι λόγου ἄξιον· λέγομεν δὲ τοῦτο, διότι ζῶμεν ἀκριβῶς ἐν τόποις, ὅπου πληθὺς ἀπαντᾶται προϊόντων τῆς ἱερᾶς τέχνης, ὅπου ἐγεννήθη αὕτη καὶ διεμορφώθη, ὅπου φαντασία ζωογονουμένη ὑπὸ θερμῆς πίστεως ἐνέπνεεν ἐργάτας καὶ καλλιτέχνας, ὡς ἱεροὺς μουσικοὺς, οὕτω καὶ ἁγιογράφους, ὡς ἱεροὺς μελῳδοὺς, οὕτω καὶ βιομηχάνους καὶ κατασκευαστὰς σκευῶν, καὶ κοσμημάτων, ἀμφίων καὶ διπτύχων, δακτυλίων καὶ σταυρῶν, φιαλῶν καὶ κολυμβηθρῶν, εἰκόνων καὶ χειρογράφων, ἐπιταφίων καὶ ἀντιμησίων, καὶ τῶν τοιούτων. Καὶ πάντες, ἂν μὴ ἀπατώμεθα, ἢ κεκτήμεθα παλαιὰ τοιαῦτα ἢ γινώσκομεν ὑπάρχοντά που, καὶ τινες ἡμῶν ἔμειναν ἴσως καί ποτε ἀνάλγητοι εἰς διαφθορὰν, κσὶ καταστροφὴν, ἢ σύλησιν, ταυτὸν εἰπεῖν εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν παλαιῶν καὶ δῆθεν ἀτέχνων διὰ νέων, μεγαλεπιφανεστάτων, κατὰ παλαιὸν ὅρον. Καὶ ἐν τούτοις εἴχομεν καὶ λόγον ἕτερον, προγενέστερον ἡμῖν καὶ πλησιέστερον, καὶ στοργικώτερον, οὕτως εἰπεῖν· ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ παλαιοῦ ποτηρίου ἔπιον οἱ πατέρες καὶ πρόπαπποι ἡμῶν, πρὸ τῶν αὐτῶν ἁγίων εἰκόνων ἀνέπεμψαν τῷ οὐρανίῳ Πατρὶ δεήσεις ὑπὲρ τῶν ἐγγόνων καὶ τῶν ἐπιγενομένων, προσκυνήσαντες ἐν αὐταῖς τὴν ἐν σώματι ταφὴν καὶ τὴν ὑπὲρ νοῦν ἀνάστασιν τοῦ ἡμᾶς ἀναστήσαντος Θεοῦ, ἐν τῇ αὐτῇ κολυμβήθρᾳ τὴν διὰ τοῦ θείου βαπτίσματος ἔλαβον ἀναγέννησιν. Λόγος ἐγγύτατος ὁσίας στοργῆς καὶ εὐλαβείας πρὸς ἱερὰ καὶ πατρῶα κειμήλια ἐπιβάλλουσιν εἰς ἡμᾶς τὴν σωτηρίαν τῶν τοιούτων ἀρχαιοτήτων, ὡς ὑπομνημάτων ὁσίου βίου τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ τὴν εἰς τὸ πατριαρχικὸν Χριστιανικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον προσφορὰν καὶ τὴν ἐν αὐτῷ διαφύλαξιν.

Οὕτω καὶ τῆς Ἑταιρίας ὁ σκοπὸς ἐκπληροῦται καὶ πρὸς τὴν ἐπιστήμην ὑπηρεσίαν προσάγομεν, καὶ πρὸς τὴν ἱερὰν τέχνην, τὴν ἁγιογραφίαν, χορηγοῦμεν χειραγωγίαν ἵνα πορευθῇ ὁδὸν ἑτέραν καὶ διάφορον ἧς πορεύεται νῦν, ὅτε, δυστυχῶς, πληροῖ τοὺς ναοὺς, τῶν χωρίων ἰδίᾳ, προϊόντων ἁγιογραφικῶν οὐδενὸς ἀξίων λόγου· διότι ἐντὸς πλουσίου Μουσείου οἱ ζωγράφοι δύνανται νὰ σπεύδωσι πρὸς τὴν ἑαυτῶν μόρφωσιν ἐν ἐπιστήμῃ καὶ σωφρόνως ἐπιδιδόμενοι εἰς τὴν μίμησιν τῶν ἀρχαίων καὶ σοβαρῶν τύπων τῆς ὀρθοδόξου πατρίου τέχνης.

Ἡ προστασία τῶν προϊόντων τῆς χριστιανικῆς τέχνης, ἡ περισυλλογὴ αὐτῶν, ἡ προσφορὰ εἰς τὰ παρ' ἡμῖν Μουσεῖα, ὧν ὑπέρκειται λόγῳ ἀμφιλαφοῦς ἱερότητος τὸ Πατριαρχικὸν, δέον νὰ θεωρηθῇ καθῆκον πάντων ἡμῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Ἔστι δὲ τὸ μόνον καθῆκον, οὗ ἡ πραγμάτωσις οὐδεμίαν ὑλικὴν ζημίαν οὐδενὶ συνεπάγεται.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αὐτοκρατορικὴ ἑορτή.—Τῆς Α. Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσιῶν Νικολάου τοῦ Β΄ ἄγοντος τῇ τρίτῃ (6 ἀρξαμένου) τὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ τελεσθεῖσαν δοξολογίαν ἐν τῷ ἱερῷ ναΐσκῳ τῆς ἐνταῦθα ρωσικῆς πρεσβείας, παρέστη ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ διηρμήνευσε τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς καὶ προσρήσεις τῷ Ἐξ. πρεσβευτῇ τῆς Ρωσίας κ. Ζηνοβιὲφ ὁ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Καλλίνικος ἐν συνοδίᾳ τοῦ ἐκ τῶν γραμματέων τοῦ Α΄ πατριαρχικοῦ γραφείου κ. Χρ. Παπαϊωάννου.— Τῷ Ἐξ. πρεσβευτῇ συνεχάρησαν, παραστάντες ἐν τῇ τελετῇ, καὶ οἱ πανοσιολογ. ἐπίτροποι τοῦ Παναγίου Τάφου, τοῦ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ καὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω.

Μητρόπολις Σερρῶν.—Ἕνεκα τῶν ὑπό τινων κατοίκων τῆς πόλεως Σερρῶν ἐγγράφως διατυπωθεισῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν μομφῶν κατὰ τῆς πολιτείας τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Σερρῶν κ. Γρηγορίου, αἱ ἀναφοραὶ αὗται διεβιβάσθησαν αὐτῷ ἐγκαίρως ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς ἀπολογίαν. Ἐπειδὴ δὲ πάσας τὰς διατυπωθείσας αἰτιάσεις ὁ πανιερ. μητροπολίτης Σερρῶν λεπτομερῶς ἀνήρεσε διὰ τῆς ὑποβληθείσης τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπολογίας, ἀναγνωσθείσης ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης τρίτης καὶ κριθείσης ἐπαρκοῦς, ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἀπήλλαξεν αὐτὸν πάσης μομφῆς κηρύξασα πάντη ἀμέτοχον τῶν ἀποδοθεισῶν αὐτῷ κατηγοριῶν.

Ἱερὰ Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης.—Αἰτήσει τοῦ ἐφοροταμίου τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ІМЕНІ І.І. МЕЧНИКОВА

σχολῆς, σεβασμ. μητροπολίτου Καλλιουπόλεως κ. Ἱερωνύμου, ἡ ἱερὰ Σύνοδος, ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς παρελθούσης τρίτης, διώρισεν ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Βελεγράδων κ. Βασιλείου καὶ τῶν κκ. Νικολάου Νικολαΐδου καὶ Κωνστ. Σαραφιανοῦ πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ταμείου.

Μητρόπολις Σμύρνης.—Τῶν θεοφιλ. ἐπισκόπων Κλαυδιουπόλεως κ. Μιχαὴλ καὶ Παμφίλου κ. Μελισσηνοῦ, οὓς ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Σμύρνης κ. Βασίλειος ὑπέδειξε τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς ἀρχιερατικοὺς αὐτοῦ ἐπιτρόπους ἐν Σμύρνῃ, μὴ ἀποδεξαμένων ἵνα μεταβῶσιν εἰς Σμύρνην, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, κατ'ἀπόφασιν λιφθεῖσαν ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς τρίτης, τηλεγραφικῶς ἐνετείλατο τῷ ἐν Σμύρνῃ θεοφιλ. ἐπισκόπῳ Μοσχοννησίων κ. Νεοφύτῳ ὅπως ἀμέσως ἐκεῖθεν ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ.—Χθὲς ὁ ἐπίσκοπος Μοσχοννησίων ἀπαντῶν εἰς τὸ τηλεγράφημα ἤγγειλεν ὅτι συμμορφούμενος πρὸς τὴν ἐντολὴν ταύτην ἀπέρχεται ἐκ Σμύρνης σήμερον. Τὰ καθήκοντα ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου ἀνετέθησαν προσωρινῶς ὑπὸ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Σμύρνης τῷ αὐτόθι πανοσιλ. ἀρχιμανδρίτῃ κ. Μισαὴλ.

Ἐκδρομὴ πατριάρχου εἰς Πριγκηπονήσους.—Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐκδραμοῦσα προχθὲς ἐκ Βαφεοχωρίου εἰς τὰς Πριγκηπονήσους ἐπεσκέψατο ἐν τῇ Πρώτῃ τὴν αὐτόθι μονὴν τῆς Μεταμορφώσεως καὶ τὸν κ. Συμεὼν Παπαδάκην, ταμίαν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, ἐν Πριγκήπῳ δὲ τῇ συνοδείᾳ τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Χριστοῦ ἀρχ. κ. Μακαρίου, τὸ διασκευασθὲν κτίριον τοῦ ἐθνικοῦ ὀρφανοτροφείου καὶ τὰς αὐτόθι μοναστηριακὰς γαίας καὶ ἐντεῦθεν μετέβη καὶ ἀνεπαύθη ἐπὶ μικρὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐριτίμου ὁμογενοῦς κ. Λεωνίδου Ζαρίφη, μεθ'ὃ ἐπανέκαμψε τῇ ἑσπέρᾳ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Μονὴ Τσαδῆρι.—Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς τρίτης ἀπεδέξατο αἴτησιν τῆς ἐφορίας τῆς ἱερᾶς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς σχολῆς, ὅπως, διὰ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἡρακλείας κ. Γρηγορίου, ἀνατεθῇ τῷ βοηθῷ αὐτοῦ θεοφιλ. ἐπισκόπῳ Χαριουπόλεως κ. Φιλοθέῳ νὰ μεταβῇ ἐξαρχικῶς καὶ ἐξετάσῃ ἐπὶ τόπου τὰς ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου τῆς ἐντῇ ἐπαρχίᾳ Αἴνου ἱερᾶς σταυροπηγιακῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τῆς ἐπιλεγομένης Τζαδῆρι κατὰ τοῦ ἐκ Κεσσάνης κ. Δημάκου Χ'' Παρασκευᾶ διατυπωθείσας κατηγορίας ἐπὶ νοσφισμῷ βοσκῆς ἀνηκούσης εἰς τὸ εὐαγὲς καθίδρυμα καὶ ἐπὶ κακῇ διαχειρίσει τῶν τῆς μονῆς πραγμάτων καὶ ὑποβάλῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἔκθεσιν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Πρώην Μεσημβρίας Γεννάδιος.—Ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης πρώην Μεσημβρίας κ. Γεννάδιος, τέως ἀρχιερατ. προϊστάμενος Σταυροδρομίου, ὑπέβαλε τῇ ἁγίᾳ καὶ ἱερᾷ Συνόδῳ αἴτησιν περὶ χορηγίας αὐτῷ ἐπιδόματος. Τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον, εἰς ὃ παρεπέμφθη ἡ αἴτησις, ἐν τῇ σημερινῇ αὐτοῦ συνεδρίᾳ ἐνέκρινεν ὅπως παρέχηται τῷ εἰρημένῳ ἀρχιερεῖ ἐκ τοῦ Ἐθν. Ταμείου ἐπίδομα μηνιαῖον πεντακοσίων γροσίων

Μέγας κατηχητὴς τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου.—Πάνυ εὐαρέστως ἀναγράφομεν ὅτι ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τὸν πρό τινος διὰ τοῦ ὀφφικίου τοῦ Μεγάλου Κατηχητοῦ τοῦ οἰκουμενικοῦ Θρόνου τιμηθέντα αἰδεσιμολογιώτατον πρεσβύτερον κ. Ἀλέξανδρον Ζῶτον, προϊστάμενον τοῦ ἐν Γαλατᾷ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, διώρισε νῦν καὶ γενικὸν ἐπιθεωρητὴν ἐπὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς ἱερᾶς κατηχήσεως καὶ ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς καταστάσεως καὶ προόδου τῶν μαθητῶν ἁπασῶν τῶν σχολῶν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κων]πόλεως.

Εὐσεβὲς κληροδότημα.—Ὑπὸ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ πρὸ ἔτους ἀποβιώσαντος ἐν Ὀδησσῷ ἐφημερίου τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Τριάδος Ἰωσὴφ Νικόλα ἀπεστάλη τῇ Α. Θ. Π. τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κληροδότημα τοῦ ἀειμνήστου ἱερέως ἐκ 400 ρουβλίων (46 λιρῶν) πρὸς τὴν Ἱερατικὴν Ροδοκανάκειον ἐν Καισαρείᾳ σχολήν.

Ἐπισκέψεις.—Τῷ σαββάτῳ, μετὰ μεσημβρίαν, ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ὁ μακαριώτατος πατριάρχης πρώην Ἱεροσολύμων κ. Νικόδημος, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος Νεαπόλεως κ. Ἀρσένιος.—Τῇ κυριακῇ πρωῒ ὁ ἐρίτιμος τραπεζίτης κ. Εὐστάθιος Εὐγενίδης, ὃν ἀντεπεσκέψατο αὐθημερὸν ὁ πανιερώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης, παρακαθίσας εἰς τὸ παρατεθὲν αὐτῷ γεῦμα.—Τῇ τρίτῃ πρωῒ τὴν Α. Θ. Π. ἐπεσκέψατο ὁ Ἐξ. πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας στρατηγὸς κ. Σάβας Γρουΐτς—· καὶ ὁ Α' γραμματεὺς τῆς Αὐτοκρατορικῆς πρεσβείας κ. Π. Μανσούρωφ, ἐπὶ τῇ εἰς Ἅγιον Ὄρος ἀναχωρήσει αὐτοῦ.—Χθὲς δὲ ὁ σύμβουλος τῆς ἐν Πρωσσίᾳ λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας διάκτωρ Ρόχολ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕЧНИКОВА

Προσρήσεις. — Τῷ ἐριτίμῳ ὁμογενεῖ τραπεζίτῃ καὶ εὐεργέτῃ τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου κ. Εὐσταθίῳ Εὐγενίδῃ ἐπαναχάμψαντι εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἐξ Ἀθηνῶν τῷ σαββάτῳ ἡ Α. Θ. Π ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης διεβίβασε τὰς ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἐπανόδῳ αὐτοῦ εὐχὰς καὶ προσρήσεις διὰ τοῦ ἱερολογ. τριτεύοντος κ. Βενιαμίν. — Ἡ Α. Θ. Π. διεβίβασε τῇ κυριακῇ διὰ τοῦ ἱερολογ. διακόνου κ. Ἱεροθέου Ἀνθουλίδου παραμυθητικὰς προσρήσεις τῷ ἐλλογίμῳ κ. Ἐπαμ. Κ Κυριακίδῃ, δημοσιογράφῳ, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Κυριακίδου. — Τῇ τρίτῃ δὲ ὁ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Καλλίνικος ἐπισκεψάμενος ἐπὶ τοῦ εἰς Κωνστάντζαν ἀναχωροῦντος ρουμανικοῦ ἀτμοπλοίου τὸν ἔξοχ. πρεσβευτὴν τῆς Γερμανίας βαρῶνον Μαρσὰλ φὸν Βίβερστάϊν διεβίβασεν αὐτῷ τὰς τῆς Α. Θ. Π. εὐχὰς ὑπὲρ αἰσίου πλοῦ καὶ ταχείας ἀποκαταστάσεως τῆς ὑγείας αὐτοῦ.

Ἐφορίαι σχολῶν — Κατὰ τὴν τελευταίαν διοικητικὴν αὐτοῦ συνεδρίαν τὸ Δ Ἐθν. Μ. Συμβούλιον ὠνόμασεν ἐπίτιμον διαρκῆ πρόεδρον τῆς ἐφορίας τοῦ ἀρρεναγωγείου τῆς ἐνορίας Ἁγίου Κωνσταντίνου Ψαμμαθίας τὸν ἀξιότιμον κ. Ἀλέξανδρον Δ. Φωτιάδην.

Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία. — Ἡ ἐν Ἀθήναις Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία, ἧς ἀπὸ ἐτῶν διατελεῖ πρόεδρος ὁ μετὰ πολλοῦ ζήλου ἐργαζόμενος κ. Ἀριστ. Παπούδωφ, ἀπέστειλε διπλώματα ἐπιτίμων μὲν μελῶν τῷ σεβασμ. μητροπολίτῃ Ἐφέσου κ. Ἰωακεὶμ καὶ τοῖς Ἐξ. Ἀλεξ. Καραθεοδωρῇ, Κωνστ. Καραθεοδωρῇ καὶ Ἀνδρέᾳ Κοπάσῃ, καὶ τοῖς ἐλλογίμοις κκ Μιχ. Ψαλίδᾳ καὶ Χρ Χατζηχρήστου, προέδροις χρηματίσασι τοῦ ἑλλην. Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἀντεπιστελλόντων δὲ τοῖς σεβασμ. μητροπολίταις Βάρνης κ Πολυκάρπῳ, Κασσανδρείας κ. Λεοντίῳ, Νεαπόλεως κ. Ἀρσενίῳ καὶ τοῖς ἐλλογίμοις κκ. Β. Α. Μυστακίδῃ, Ξενοφῶντι Σιδερίδῃ, Θεμιστοκλεῖ Σαλτέλῃ καὶ Δημ Οἰκονομίδῃ. Συνεργὸν δὲ μέλος ἀνηγόρευσε τὸν ἐκ τῶν τελειοφοίτων τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς ἐλλόγιμον κ. Δημ Τρυφίδην, ἰχνογράφον δόκιμον. Τῶν συνεργῶν μελῶν τῆς Ἑταιρίας καθῆκόν ἐστι τὸ διὰ συγγραφῶν ἢ δι' ἀποστολῆς ἀντικειμένων συντελεῖν εἰς πραγμάτωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς Ἑταιρίας, ἐνῷ τὰ ἐπίτιμα εἰς οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ὑποβάλλονται, τὰ δὲ ἀντεπιστέλλοντα εἰς ἐτησίαν χορηγίαν δέκα δραχμῶν. — Ἡ Ἑταιρία, διατελοῦσα ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς μεγαλειοτάτης βασιλίσσης τῶν ἑλλήνων Ὄλγας, ἐξέδωκε μέχρι σήμερον δύο τεύχη τοῦ Δελτίου αὐτῆς εἰς σύνηθες ὄγδοον, ἄξια προσοχῆς, καὶ συνιστῶντα εἰς τὸν ἔπαινον παντὸς τὰς μέχρι σήμερον ἐργασίας τοῦ σωματείου τούτου.

Φιλόμουσος δωρεά. — Ὁ ἐκ Χίου ἀξιότιμος κ. Ἀλέξ. Γ. Μιχαλινὸς ἐδωρήσατο τοῖς δημοσίοις ἐκπαιδευτηρίοις τῆς πατρίδος αὐτοῦ γήπεδον εὐρύχωρον, ἐφ' οὗ ἡ ἐφορία προτίθεται νὰ ἐγείρῃ, κατὰ τὴν «Νέαν Ζωὴν» τῆς Σάμου, παράρτημα τοῦ παρθεναγωγείου, εὐρυνομένης τῆς οἰκοδομῆς αὐτοῦ.

Ἀδελφότης Ἐννέα Μουσῶν. — Εὐλογίᾳ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας, διανύσασα τριάκοντα καὶ πέντε ἔτι ζωῆς κοινωφελοῦς ἡ Ἀδελφότης «Ἐννέα Μοῦσαι», τῆς συνοικίας Ξυλοπόρτης, ἐτέλεσε τὴν ἐπέτειον αὐτῆς τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ, 4 ἀρχομένου, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἐκπροσωποῦντος πανιερ. μητροπολίτου Κασσανδρείας κ. Λεοντίου. τοῦ καὶ τὴν θείαν λειτουργίαν τελέσαντος. Ἡ Ἀδελφότης ἐργάζεται τελεσφόρως ὑπὲρ τῶν τῆς συνοικίας ταύτης σχολείων, ἅτινα λαμβάνουσι κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ ταμείου τοῦ ἱεροῦ τῶν Βλαχερνῶν ἁγιάσματος 5400 γρόσια. Δυστυχῶς τὰ μέλη αὐτῆς εἰσὶν ὀλίγα καὶ συνεπῶς ἐλάχιστον τὸ διὰ τῶν εἰσφορῶν αὐτῶν ἀθροιζόμενον ποσὸν, ἐργάζονται δὲ πάντα καὶ μετ' ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν ἀγαθὸν τοῦ σωματείου σκοπὸν, ἀλλὰ καὶ μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ ὁμοφροσύνης, ἥτις εὐχόμεθα νὰ μὴ διασπασθῇ ποτέ.

Μνημόσυνον Νικολάου Σουλλίδου — Ἐν μέσῳ πολλῆς συρροῆς εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐτελέσθη τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ, ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ, τὸ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Σουλλίδου τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον, ἐφ' οὗ ἰδιαιτέρα τετραμελὴς ἐπεστάτησεν ἐπιτροπή. Τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτέλεσαν οἱ σεβασμ. μητροπολῖται Ἰκονίου καὶ Δυρραχίου μετὰ τοῦ θεοφ. ἐπισκόπου Συννάδων. — Ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ βήματος παρέστη καὶ ἡ Α. Θ. Π. μετά τινων συνοδικῶν μητροπολιτῶν.

Κηδεία Ἰωάννου Βαρούτη. — Κατὰ τὴν τῷ παρελθόντι σαββάτῳ τελεσθεῖσαν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ κηδείαν τοῦ μακαρίτου Ἰωάννου Βαρούτη παρέστη ἐκπροσωπῶν τὴν Α. Θ Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ὁ πανοσιολογιώτατος Μ. ἀρχιδιάκονος κ. Λαυρέντιος. Τῆς κηδείας ἐξῆρχον ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Σμύρνης σὺν τοῖς πανιερ. μητροπολίταις Κασσανδρείας, πρώην Μελενίκου καὶ πρώην Δισκάτης

Ἐκκλησία Ἑλλάδος.

Σύρου καὶ Τήνου Μεθόδιος. — Ἀπεβίωσεν ἐν Σύρῳ τῇ προπαρελθούσῃ ἑβδομάδι, ἐν ἡλικίᾳ ἐτῶν ἑβδομήκοντα, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σύρου καὶ Τήνου Μεθόδιος Παπαναστασόπουλος καὶ ἐκηδεύθη δημοτελῶς. Τελειόφοιτος τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου, μοναχὸς τῆς ἐν Αἰγίῳ μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν, ἐχρημάτισεν ἱεροκήρυξ, εἶτα δὲ διευθυντὴς τῆς ἐν Σύρῳ ἱερατικῆς σχολῆς. Ἀπὸ εἰκοσαετίας ποιμαίνων τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Σύρου, Τήνου καὶ Μήλου (μετὰ ταῦτα καὶ Ἄνδρου) ἀπήλαυε τοῦ γενικοῦ σεβασμοῦ, μεριμνῶν ἀείποτε καὶ ὑπὲρ τοῦ κλήρου, ὑπὲρ οὗ γράφων ἐξέδιδε, βραχὺν χρόνον ἐκδοθέντα, τὸν «Ἐκκλησιαστήν». — Τῆς κηδείας αὐτοῦ προέστη ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος Ἀκαρνανίας κ. Παρθένιος Ἀκύλας, μέλος τῆς διοικούσης συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπισκοπὴ Πατρῶν. — Τῇ 29 λήξαντος ἐτελέσθη ἐν Πάτραις τὸ μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν καὶ Ἠλείας Ἱεροθέου, λειτουργήσαντος τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Πενταπόλεως κ. Νεκταρίου, διευθυντοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ριζαρείου σχολῆς, ἐλθόντος ἐξ Ἀθηνῶν.

Ὀρθόδοξος ἐν Αὐστρίᾳ Ἐκκλησία.

Ἑλληνικὴ κοινότης Βρασσοβοῦ. — Προϊσταμένος τῆς ἐν Βρασσοβῷ τῆς Αὐστρίας ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος διωρίσθη ὁ πανοσιολογ. πρεσβύτερος κ. Φώτιος Γεωργιάδης, πρὸ δεκαετίας μὲν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης τὰς σπουδὰς αὐτοῦ συμπληρώσας, ἔκτοτε δ' εὐδοκίμως διατελέσας καθηγητὴς τῶν ἱερῶν μαθημάτων

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА І. МЕЧНИКОВА

Ἐκκλησίαι ἐν τῇ διασπορᾷ.

Ὀρθόδοξος ἑλλην. κοινότης Σικάγου. — Ἀπὸ τοῦ σαββάτου τοῦ Λαζάρου ἀνέλαβε τὰ ἱερὰ αὐτοῦ καθήκοντα ὁ πανοσιολογ. ἀρχιμ. κ Κύριλλος Γεωργιάδης, προϊστάμενος τῆς ἐν Σικάγῳ ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος, ὅς καὶ λόγον ἐποικοδομητικὸν ἀπήγγειλε κατὰ τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα.

ΛΟΓΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ὁποία ἱστορία! ὁποία σοβαρὰ καὶ ὑψηλή, κατανυκτικὴ καὶ διδακτικὴ ἱστορία ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς μεγάλης πέμπτης μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς μεγάλης παρασκευῆς! Χθὲς ἐν πνεύματι ἐκαθήσαμεν μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος μετὰ τὸν μυστικὸν δεῖπνον ἤνοιξε τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐξέχεεν ὡς χρυσοῦν ποταμὸν τὴν ἀπερίγραπτον αὐτοῦ θείαν ἀγάπην· ἠκολουθήσαμεν αὐτὸν πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὑπὸ τὴν μυστηριώδη σιωπὴν τῶν δένδρων τῆς Γεθσημανῆ, ὅπου ἡ ἀγωνία τῆς ψυχῆς ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ γῆς, καὶ ὅπου εἰς τὰς ὀδυνηρὰς αὐτοῦ κραυγὰς καὶ τὰ θερμὰ δάκρυα (Ἑβρ. 5, 7) ἀνεγνώσαμεν μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν κατηγορίαν τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν· παρευρέθημεν εἰς τὸν τόπον, ὅπου ὁ ἀχάριστος καὶ δυτμενὴς μαθητὴς διὰ τοῦ φιλήματος, τοῦ σημείου καὶ τοῦ κορυφώματος τῆς ἀγάπης, προὔδωκε τὸν διδάσκαλον καὶ παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὰ δεσμά, ὅπως ἡμεῖς ἐλευθερωθῶμεν τῶν δεσμῶν τοῦ διαβόλου, τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου· συνωδεύσαμεν αὐτὸν φερόμενον ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον, ἀπὸ τοῦ Ἄννα εἰς τὸν Καϊάφαν, ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸν Πιλάτον καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὸν Ἡρῴδην καὶ πάλιν εἰς τὸν Πιλάτον, καὶ εἴδομεν αὐτὸν ἐμπαιζόμενον καὶ ἐμπτυόμενον, ραπιζόμενον καὶ πολυειδῶς βασκνιζόμενον· συνωδεύσαμεν αὐτὸν συρόμενον εἰς τοὺς δρόμους τῆς ἀχαρίστου καὶ ἀσπλάγχνου καὶ προφητοκτόνου Ἱερουσαλὴμ ὡς κατάδικον, καὶ εἴδομεν αὐτὸν πῶς ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ ἡθικοῦ καὶ ὑλικοῦ σταυροῦ, ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀγρυπνίας καὶ τῶν πολυειδῶν βασάνων καὶ πικριῶν ἀποκάμνει καὶ σχεδὸν λειπόθυμος ἀναβαίνει τὸν λόφον τοῦ Γολγοθᾶ, ἵνα σταυρωθῇ ἐπ' αὐτοῦ. Τὸ πάθος τοῦ Κυρίου ἡμῶν προχωρεῖ καὶ αὐξάνει, ἐπιτείνεται καὶ ὀξύνεται ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν· ἐνταῦθα θὰ κορυφωθῇ τὸ πάθος αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἡσυχία αὐτοῦ καὶ ἡ ἀνάπαυσις. Καὶ ἡμεῖς εἴμεθα πλήρεις ἀνησυχίας, ἕως οὗ ἀναπαυθῶμεν ἐν αὐτῷ· ἀνησυχία εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ διαβήματα ἡμῶν· οὐδεμίαν ἡσυχίαν ἔχομεν εἰς τὰς ἰδέας ἡμῶν, τὰς ἐπιθυμίας, τὰς ἐλπίδας, τοὺς πόθους καὶ τοὺς σκοπούς, ἕως οὗ καταντήσωμεν εἰς τὸν φρικτὸν καὶ μυστηριώδη Γολγοθᾶν, τὸν τόπον τῆς αἰωνίου ἡσυχίας. Ἐκεῖ λοιπὸν ἂς σπεύσωμεν πλησίον ἐκείνου καὶ ἂς σταθῶμεν ὑπὸ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ παρακαθίσαντες, ὡς ἡ Μαρία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, μετὰ προσοχῆς μεγάλης καὶ κατανύξεως καὶ εὐλαβείας ἂς ἀκούσωμεν τοὺς λόγους αὐτοῦ. Οἱ λόγοι παντὸς ἀποθνήσκοντος εἶνε ἅγιοι καὶ ἱεροὶ καὶ φυλάττονται μετὰ πολλῆς εὐλαβείας ὡς τελευταία νουθεσία καὶ ἱερὰ παρακαταθήκη πρὸς τοὺς ἐπιζῶντας· ἀλλὰ τί εἶνε οἱ λόγοι παντὸς ἀποθνήσκοντος ἀπέναντι τῶν ἑπτὰ τελευταίων λόγων τοῦ Κυρίου ἡμῶν; Οὗτοι εἶνε πλήρεις φωτὸς οὐρανίου, πλήρεις θείας παρηγορίας, πλήρεις δυνάμεως καὶ μακαριότητος· οὐδέποτε ὁ Κύριος ἡμῶν ἐλάλησε γλυκύτερον, θελκτικώτερον καὶ μακαριώτερον. Δεῦτε λοιπόν, ἀγαπητοί, μελετήσωμεν ἐπισταμένως καὶ εὐλαβῶς τοὺς τελευταίους ἑπτὰ λόγους τοῦ ἐσταυρωμένου Κυρίου ἡμῶν καὶ ἐξαγάγωμεν ἐξ αὐτῶν ὑψηλὰ καὶ λίαν ὠφέλιμα διδάγματα, καὶ πρὸ πάντων κατίδωμεν καὶ θαυμάσωμεν τὴν ἄμετρον καὶ ἄφατον ἀγαθότητα καὶ ἐπιείκειαν καὶ φιλανθρωπίαν τοῦ ἐσταυρωμένου Κυρίου τῆς δόξης ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀχαριστίαν καὶ σκληροκαρδίαν καὶ ἀπανθρωπίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

1. Τὴν ἐννάτην ὥραν, δηλαδὴ τρεῖς ὥρας πρὸ μεσημβρίας ἔφθασεν, ἀγαπητοί, ἀπὸ τοῦ πραιτωρίου εἰς τὸν φρικτὸν Γολγοθᾶν ἡ ἀγρία καὶ ἐμμανὴς καὶ ἀπάνθρωπος πομπή, ἡ σύρουσα τὸν Κύριον εἰς τὸν σταυρικὸν θάνατον. Ἐκεῖ, ἐπὶ λόφου περιόπτου, πλησίον δρόμου λίαν συχναζομένου καὶ πατουμένου ἔξω τῆς μεγάλης πύλης τοῦ δευτέρου τείχους τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐπάγη ὁ σταυρὸς, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὑψώθη καὶ προσηλώθη ὁ Κύριος ἐν τῷ μέσῳ δύο ληστῶν, δύο κακούργων. Κρέμαται ἐκεῖ ἐγκαταλελειμμένος ὑπὸ πάντων καὶ καταδεδικασμένος ὡς κακοῦργος, καθημαγμένος, βασκνιζόμενος ὑπὸ φρικαλέων καὶ ἀπεριγράπτων ἀλγηδόνων καὶ ὀδυνῶν ἐπὶ τοῦ ξύλου τῆς ἀρᾶς, μὴ ἔχων εἶδος, μήτε κάλλος· πέριξ αὐτοῦ ἵστανται οἱ τραχεῖς καὶ ἄκαμπτοι ρωμαῖοι στρατιῶται καὶ οἱ ἀχάριστοι καὶ σκληροτράχηλοι Ἰουδαῖοι· οἱ παραπορευόμενοι, ὄχλος ἐμμανὴς καὶ φανατικὸς καὶ ἑτεροκίνητος, βλασφημοῦσι καὶ φωνάζουσιν, Οὐά· ἀρχιερεῖς δὲ καὶ γραμματεῖς καὶ πρεσβύτεροι ἐμπαίζουσι καὶ χλευάζουσι καὶ μυκτηρίζουσι. Καὶ ὅμως ἐν μέσῳ τοῦ ἀπαισίου τούτου θεάματος καὶ ἀκούσματος, οὐδὲν παράπονον

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ЧЕРНІВЕЦЬКОВА

ἐκφράζει ὁ ἀθῶος ἐσταυρωμένος, ὁ ὡς ἀμνὸς ἄκακος καὶ ἄφωνος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ κρεμάμενος, καὶ οὐδεμία λέξις κατηγορίας ἐξέρχεται ἀπὸ τῶν μεμακρυσμένων αὐτοῦ χειλέων· ἀλλ' ὁ πρῶτος αὐτοῦ λόγος εἶνε λόγος προσευχῆς, τὸν ὁποῖον ἀπευθύνει πρὸς τὸν οὐράνιον αὐτοῦ Πατέρα, οὐχὶ ἐπίκλησις βοηθείας, ἀλλὰ προσευχὴ ἀγάπης, ἀγάπης, ἥτις δὲν σκέπτεται περὶ ἑαυτῆς ἀλλὰ περὶ τῶν ἄλλων, παράκλησις πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῶν βασανιστῶν καὶ σταυρωτῶν καὶ ἐχθρῶν αὐτοῦ· «Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι» (Λουκ. 23, 34). Διὰ τοῦ λόγου τούτου ἐπισφραγίζει τὸ μαρτύριον αὐτοῦ ὁ πρωτομάρτυς καὶ πρωτοδιάκονος Στέφανος, ἐν ᾧ ὁ Κύριος ἀπὸ τοῦ λόγου τούτου ἄρχεται ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Παρατηρήσατε, ἀγαπητοί, πόσον πιστὴ μένει ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου ἡμῶν· ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον διὰ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ ὁ πρῶτος αὐτοῦ λόγος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ εἶνε παράκλησις ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν· «ἄφες αὐτοῖς»· παρατηρήσατε δὲ καὶ τὴν ταπείνωσιν αὐτοῦ· δὲν λέγει, ἐγὼ ἀφίημι ὑμῖν, διότι αὐτὸς οὐδὲν πάθος εἶχεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ παρακαλεῖ τὸν οὐράνιον Πατέρα, ὅπως συγχωρήσῃ αὐτοῖς· καὶ δύναται ὁ Πατὴρ νὰ μὴ ἐκπληρώσῃ τὴν παράκλησιν τοῦ Υἱοῦ;

Ἰουδαῖοι καὶ ἐθνικοί, ἀντιπρόσωποι ὅλου τοῦ κόσμου, ἑνωθέντες ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡ ἁμαρτία τῆς ἀνθρωπότητος ἠνώθη καὶ ἐσταύρωσεν αὐτόν, καὶ ἡμεῖς εἴμεθα μεταξὺ αὐτῶν, διότι αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἔφερον αὐτὸν εἰς τοιοῦτον σταυρικὸν θάνατον. Πόσον ἡ ἰδέα αὕτη εἶνε ἀληθινὴ καὶ πικρὰ καὶ προξενεῖ φρίκην καὶ φέρει μέχρις ἀπελπισίας! ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἀγαπητοί, ὁ σταυρωθεὶς εἶνε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀγάπη, ἡ προσευχομένη καὶ παρακαλοῦσα ὑπὲρ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν. Ἐὰν αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐσταύρωσαν αὐτὸν ἀνήκομεν ὅμως καὶ ἡμεῖς εἰς ἐκείνους, ὑπὲρ ὧν παρακαλεῖ· «ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσιν». Ὁποῖον πρότυπον ἀγάπης! παρουσιάζει ὡς δικαιολογίαν ὅ,τι ἔπρεπε νὰ ᾖ ἡ μεγαλειτέρα κατηγορία· διότι ἔπρεπε νὰ γνωρίζωμεν τί κάμνομεν, ὅταν ἁμαρτάνωμεν, ἔπρεπε νὰ γνωρίζωμεν ὅτι φρικτὸν καὶ ἀποτρόπαιον πρᾶγμα εἶνε ἡ ἁμαρτία. Ἀλλὰ δὲν γνωρίζουσι τί κάμνουσιν ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς καὶ νομοδιδάσκαλοι, ἑρμηνευταὶ τοῦ νόμου καὶ διδάσκαλοι τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης, ζητοῦντες ψευδομάρτυρας κατὰ τοῦ ἀθῴου, συκοφαντοῦντες καὶ διαβάλλοντες τὸν ἄκακον, διαφθείροντες τὸν ὄχλον καὶ κινοῦντες αὐτὸν εἰς στάσιν κατὰ τοῦ δικαίου καὶ εὐεργέτου, προτιμῶντες καὶ προστατεύοντες τὸν Βαραββᾶν, τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν μιαιφονίαν, καὶ καταδικάζοντες εἰς τὸν σταυρὸν τὸν Χριστόν, τὴν ἀγνότητα, τὴν τιμιότητα, τὴν θεοσέβειαν καὶ τὴν πλήρη αὐταπαρνήσεως φιλανθρωπίαν καὶ ἀγάπην; δὲν γνωρίζουσι τί κάμνουσιν οἱ εὐεργετηθέντες, χλευάζοντες καὶ ὑβρίζοντες καὶ βλασφημοῦντες τὸν εὐεργέτην; δὲν γνωρίζει τί κάμνει πολιτικὸς ἄρχων, ὅστις, ἵνα μὴ θόρυβος γίνηται, διὰ νὰ μὴ σκοτίζηται δῆλα δὴ πολύ, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ ἡσυχίας καὶ ἀνέσεως καὶ εὐμαρείας, διὰ νὰ μὴ χασῃ τὴν εὔνοιαν ἐμπαθῶν κατηγόρων καὶ θέσεις καὶ ἀξιώματα καὶ τὰ ἐπακόλουθα, ἐγκαταλείπει ἔρμαιον εἰς τὴν διάκρισιν λυσσαλέων ἐχθρῶν καὶ παραδίδει εἰς σταυρικὸν θάνατον ἐκεῖνον, ὃν ἐν συνειδήσει θεωρεῖ ἀθῷον καὶ ἄκακον; Καὶ ὅμως παρακαλεῖ ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες εἶνε αἰχμάλωτοι καὶ δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, διότι ἡ ἀγάπη χρηστεύεται, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ λογίζεται τὸ κακόν· «Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσιν». Ὁπόσον διδακτικὸς καὶ ἐντρεπτικός, ὁπόσον γλυκὺς καὶ παρήγορος λόγος!

2. Παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ, ἀγαπητοί, καὶ πρὸ τῶν ὀμμάτων αὐτοῦ, οἱ στρατιῶται διαμερίζουσι καὶ διαμοιράζονται τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ, ὡς τὸν τελευταῖον ἀποχαιρετισμὸν ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου. Ὁ ὄχλος συντρέχει περίεργος, ὅπως ἴδῃ τὸ πεπτωκὸς μεγαλεῖον καὶ τὸν λειποθυμον καὶ ἀσθενῆ θαυματουργόν, τὸ μῖσος τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ ἐκχέεται εἰς δηλητηριώδεις ἐμπαιγμούς, καὶ εἰς τὸν γενικὸν χλευασμὸν καὶ τὰς ὕβρεις προστίθενται αἱ βλασφημίαι ἑνὸς τῶν συσταυρωθέντων λῃστῶν, ὅστις ζητεῖ μικρὰν ἀνακούφισιν τοῦ πάθους αὐτοῦ, ὑβρίζων βανάυσεις ἐκεῖνον, ὃν ἐθεώρει αἴτιον τῆς ταχείας αὐτοῦ σταυρώσεως. Ὁποία ἀντίθεσις! ἡ Ἀγάπη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ προσεύχεται καὶ παρακαλεῖ, καὶ περιξ αὐτῆς ἐπικρατεῖ· ψυχρὰ ἀστοργία καὶ ὠρύεται μαινόμενον καὶ λυσσαλέον μῖσος! ἀλλ' ἡ ἀγάπη θριαμβεύει διὰ τῆς μακροθυμίας καὶ τῆς ἀνοχῆς, θριαμβεύει διὰ τῆς σιωπῆς, κηρυττούσης μεγαλοφώνως τὴν ἠθικὴν αὐτῆς δύναμιν καὶ ἐμπνέει εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἄλλου συνεσταυρωμένου καὶ νικᾷ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὥστε οὗτος ἐν μετανοίᾳ καὶ πίστει κλίνει πρὸ τοῦ Κυρίου καὶ τολμᾷ ἀφ' ἑνὸς νὰ ἐλέγξῃ τὸν σύντροφον αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἀποτείνῃ πρὸς τὸν Σωτῆρα εὐέλπιδα παράκλησιν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἀνταμείβει διὰ παρηγόρου χάριτος καὶ συγχωρήσεως καὶ βεβαιοτάτης ἐπαγγελίας· «Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ [παραδείσῳ» (Λουκ. 23, 43). Ὁ κακοῦργος λῃστὴς μετανοήσας ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅλων τῶν εὐσεβῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Κύριε, λέγει, μετὰ τὴν νύκτα τοῦ θανάτου ἔρχεται ἡ ἡμέρα ἡ λαμπρὰ καὶ ἐπιφανὴς καὶ ἀνέσπε-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

ρος τῆς ἐμφανίσεως καὶ τῆς δόξης σου· ὅταν λοιπὸν ἔλθῃς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου, τῆς δόξης καὶ τῆς μεγαλειότητός σου, μνήσθητι καὶ ἐμοῦ, τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ταλαιπώρου, κάλεσόν με καὶ ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς ψυχὴν μου καὶ εἰσάγαγέ με εἰς τὴν βασιλείαν σου καὶ ἀξίωσόν με τῆς σῆς δόξης καὶ μακαριότητος. «Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου». Ἀλλὰ μετὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ σωτηρία δὲν εἶνε μέλλουσα ἀλλὰ παροῦσα· ἡ ὑπόσχεσις αὐτοῦ δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸ μέλλον, ἀλλ' εἰς τὸ παρόν, εἰς τό, σήμερον· οὐχὶ πλέον πέραν τοῦ θανάτου, ἀλλ' ἐν τῷ θανάτῳ ἔχει τὴν σωτηρίαν ἐκεῖνος, ὅστις ἐν πίστει εἶνε ἡνωμένος μετὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀποθνήσκει μετ' αὐτοῦ, διότι ὁ Κύριος μετέβαλε τὸ ἀποτρόπαιον βασίλειον τοῦ θανάτου εἰς τερπνὸν παράδεισον· «σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ». Πόσον παρήγοροι εἶνε οἱ λόγοι οὗτοι ἐν τῇ ἀγωνίᾳ καὶ τῇ στενοχωρίᾳ τοῦ θανάτου. Ὅστις ἀποθνήσκει ἐν πίστει, ἐν τῷ θανάτῳ θὰ ἑνωθῇ μετὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ θὰ ᾖ ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ θὰ εὑρίσκηται ἐν σχέσει καὶ κοινωνίᾳ μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ἓν ἀπαιτεῖται, ἓν «Μνήσθητί μου», εἰλικρινὲς καὶ ἐκ βάθους καρδίας, ἐκ μετανοίας καὶ πίστεως προερχόμενον. Ἓν τοιοῦτο «Μνήσθητί μου» ὡς κλεὶς σωτήριος διανοίγει τὰς πύλας τοῦ παραδείσου καὶ εἰσάγει εἰς τὴν θείαν μακαριότητα.

(ἕπεται συνέχεια)

Γερμανὸς Βασιλάκης

Μ. ἀρχιδιάκονος τοῦ ἀποστολικοῦ καὶ πατριαρχ. θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
Πνευματικὸν Δικαστήριον

Διὰ ταῦτα

Δικάζον, ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί,

Δέχεται τὴν ὑπ' ἀρ. πρωτ. 8438 καὶ ἡμερ. 13 νοεμβρίου 1902 ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Μαρίας Ζαχαρίου κατοίκου Φερί-κιοϊ Κων)πόλεως ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην,

Κηρύσσει τὸν ἐν τοῖς διαδίκοις ὑφιστάμενον γάμον διαλελυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Ζαχαρίου Κουρατζόγλου, ὁρμωμένου ἐκ Κόκεσας τῆς ἐπαρχίας Ἰκονίου, ἤδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, κατοικίας καὶ ἐπαγγέλματος,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως» δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθησι τῷ ἐναγομένῳ Ζαχαρίᾳ Κουρατζόγλου, ὡς ἡττηθέντι ἐν τῇ δίκῃ, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων, ἀνιόντα μὲν εἰς γρόσια ἑξακόσια πεντήκοντα (ἀριθμ. 650) προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 27 φεβρουαρίου 1803

Ὁ πρόεδρος

† ὁ πρώην Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ 3

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΟΡΥΤΣΑΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

. . . . . .

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί·

Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμ. 951 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 8 νοεμβρίου 1902 περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Φανῆς Σωτ. Πλέκη, τὸ γένος Ναούμ Ντούμα, κατοίκου Μοσχοπόλεως, ὑπηκόου ὀθωμανῆς ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην

Κηρύττει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφιστάμενον γάμον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Σωτηρίου Χρ. Πλέκη.

Διατάσσει τὴν τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένου φύλλου «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ

Ἐπιτίθησι τῷ ἐναγομένῳ Σωτηρίῳ Χρ. Πλέκῃ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τὰ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως, τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων καὶ τῶν διαζευκτηρίων ἐγγράφων, συμποσούμενα μὲν εἰς γρόσια τριακόσια (ἀρ.θ. 300) προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη.

Ἐν Κορυτσᾷ, τῇ 13 μαρτίου 1903.

ὁ πρόεδρος

† ὁ Κορυτσᾶς ΦΩΤΙΟΣ 3

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
Ἱερὰ Σύνοδος

Διὰ ταῦτα

Δικάζουσα ἐρήμην τοῦ ἐκκαλουμένου καὶ ἀποφασίζουσα παμψηφεί,

Δέχεται τὴν ὑπ' ἀρ. πρωτ. 5399 καὶ χρονολ. 5 ἰουλίου 1902 ἔφεσιν τῆς ἐκκαλούσης Μαρίας Θεοδώρου, θυγατρὸς Γεωργίου, κατὰ Θεοδώρου Ἰωάννου καὶ κατὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 7 καὶ χρονολογίαν 28 Ἰανουαρίου 1902 ἀποφάσεως τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου,

Ἀκυροῖ τὴν ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω ἀριθμὸν καὶ χρονολ. ἀπόφασιν τοῦ διαληφθέντος Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῶν Πατριαρχείων,

Κηρύσσει ἄκυρον τὸν ἐν τοῖς διαδίκοις ὑφιστάμενον γάμον,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλλήλοις ἀριθμοῖς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων ἐφημερίδων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Βυζαντίδος» δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθησι τῷ ἐφεσιβλήτῳ Θεοδώρῳ Ἰωάννου, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλει τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων ἀνερχόμενα μὲν εἰς γρόσια τετρακόσια δέκα καὶ τρία (ἀρ. 413) προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη καὶ ἀπηγγέλθη αὐθημερόν,

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 17 δεκεμβρίου 1902.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῇ 6 μαρτίου 1903

Κατ' ἐντολὴν τῆς ἱερᾶς Συνόδου 3

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

κ. α' α'

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Ἱεροδ. ΑΘ. ΠΙΠΕΡΑΣ

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ | ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΗΑΥΚΟΒΑ ΒΙΒΛΙΟΤΕΚΑ ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА
Наукова бібліотека ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА
1948
02/09/25 902640 НБ ОНУ
П.Ш.726676